

ΑΚΡΟΠΟΛΗ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΣΙΦΝΟΥ

Δρος Χριστίνας Α. Τελεβάντου, Διευθύντρια Ανασκαφής Ακρόπολης Αγ. Ανδρέα Σίφνου

Η ακρόπολη του Αγίου Ανδρέα Σίφνου εντυπωσίαζε ήδη από τον 19^ο αι. Το 1898 ο μεγάλος έλληνας αρχαιολόγος Χρήστος Τσούντας πραγματοποίησε την πρώτη ανασκαφική έρευνα. Το 1970 υπό την αιγίδα της Εν Αθήναις Αρχαιολογικής Εταιρείας η Σιφνιά αρχαιολόγος Βαρβάρα Φιλιππάκη ξεκίνησε συστηματική ανασκαφή που διάρκεσε μία δεκαετία. Ήλθαν στο φως μικρά τμήματα του τείχους, λίγα κτήρια και κινητά ευρήματα, ικανά να δείξουν ότι πρόκειται για μία σπουδαία μυκηναϊκή ακρόπολη με ισχυρό κυκλώπειο τείχος, η οποία κατοικήθηκε και κατά τους ιστορικούς χρόνους.

Την δεκαετία του 1990 τα μνημεία αυτά είχαν ήδη καλυφθεί σχεδόν στο σύνολό τους από πυκνή βλάστηση. Τότε έγιναν περιορισμένης έκτασης εργασίες εξωραϊσμού από την ΚΑ΄ ΕΠΚΑ με χρηματοδότηση του ΥΠ.ΑΙ. Η ένταξή του έργου διαμόρφωσης και ανάδειξης της ακρόπολης στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Πολιτισμός» 2002-2006 του Υπουργείου Πολιτισμού, το οποίο ολοκληρώθηκε το 2008, έδωσε τη δυνατότητα αφενός να επεκταθεί η ανασκαφική έρευνα και αφετέρου να γίνουν οι απαραίτητες υποδομές για να δημιουργηθεί ο πρώτος οργανωμένος επισκέψιμος αρχαιολογικός χώρος στην Σίφνο.

Οι ανασκαφές αποκάλυψαν το μεγαλύτερο τμήμα της ακρόπολης τόσο του ισχυρού διπλού μυκηναϊκού τείχους όσο και του πυκνού πολεοδομικού ιστού των ιστορικών χρόνων με το μεγάλο ιερό, τα οικοδομήματα, τους δρόμους, και τα έργα διαχείρισης των οβριών υδάτων, καθώς και πληθώρα κινητών ευρημάτων.

Από τα ως τώρα στοιχεία διαπιστώνεται ανθρώπινη δραστηριότητα από το τέλος της Νεολιθικής/αρχές της Πρώιμης Εποχής του Χαλκού (τέλος 4^{ης} χιλ. π.Χ.). Επίσης ότι η ίδρυση της ισχυρά οχυρωμένης ακρόπολης ανάγεται στην Μυκηναϊκή Εποχή (13^ο αι. π.Χ.) και η προϊστορική εγκατάλειψή της γύρω στα τέλη του 12^{ου}/αρχές 11 αι. π.Χ. Επιπλέον ότι κατοικήθηκε πάλι κατά τους ιστορικούς χρόνους (8^ο αι. π.Χ.), άκμασε κατά την Αρχαϊκή περίοδο (7^{ος}-6^{ος} αι. π.Χ.), ήταν ένας από τους κυριότερους κρίκους στο δίκτυο ενδοεπικοινωνίας του νησιού με πύργους, ενώ μαρτυρείται περιορισμένη κατοίκηση έως την Ελληνιστική εποχή (2^ο αι. π.Χ.).

Η ανάδυση της εντυπωσιακής αυτής ακρόπολης ύστερα από τρεις χιλιάδες χρόνια έδειξε με γλαφυρότητα την μεγαλοπρέπεια και την ευρωστία της, καθώς και τις διακυμάνσεις ακμής και παρακμής κατά την μακραίωνη διάρκειά της ζωής της.